

Poniższy tekst powstał podczas mojego studium Listu do Hebrajczyków. Jak wynika z jego treści, pierwotnym adresatem Listu była jakaś grupa chrześcijan-Hebrajczyków. Ich problemem było to, że będąc już chrześcijanami mieli skłonności do powrotu do obrzędów starotestamentowych - składania ofiar i szukania w nich wartości. Autor Listu dowodzi, że cały system ofiarniczy i kapłaństwa Starego Testamentu (ST) był tylko cieniem i zapowiedzią rzeczywistości, a wraz ze śmiercią Pana Jezusa na krzyżu, czyli ustanowieniem nowej ofiary i kapłaństwa, system ten stał się zupełnie bezwartościowy i stracił sens.

Studując List zauważyłem związki naszej polskiej religijności z systemem ST. Przyszły mi do głowy pytania: Co autor Listu do Hebrajczyków napisałby dziś do Polaków XXI wieku? Co powiedziałby o naszej wierze? Z jakim naszym problemem przyszedłoby mu się zmierzyć? Moją próbę odpowiedzi na te pytania zatytułowałem przez analogię „List do Polaków”.

List do Polaków

na Święta Wielkiej Nocy

Tak. To prawie 2000 lat temu, gdy nasz Pan Jezus Chrystus umarł na krzyżu, a „zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół”,¹ spełniły się Jego słowa, które wypowiedział, będąc ze swoimi uczniami: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo”. A mówił to „o świątyni swego ciała”.²

My zaś budujemy wciąż domy, które nazywamy świątyniami. A przecież nawet o świątyni, która była zbudowana w Jerozolimie na polecenie samego Boga, jest powiedziane: „Najwyższy jednak nie mieszka w dziełach rąk ludzkich”.³ A o kapłanach z tamtej świątyni napisano: „Usługują oni obrazowi i cieniowi rzeczywistości niebieskich”.⁴

My zaś, jak nierozumni, budujemy świątynie, które nazywamy kościołami, ustanawiamy kapłanów, aby przynosili ofiary za nasze grzechy i na nowo ustanawiamy system ofiarniczy, zapominając o słowach Pana: „Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec”.⁵ W ten sposób, zamiast korzystać z „lepszego przymierza”,⁶ którego poręczycielem jest Jezus Chrystus, na nowo wracamy do służby „cieniowi rzeczywistości niebieskich” i składamy ofiary, „które żadną miarą nie mogą zgładzić grzechów”.⁷

Czy naprawdę wracamy do tego, co jest tylko cieniem? Czy potrzeba

nam na to dowodów? W liturgii konsekracji kościołów wykorzystuje się prośby zawarte w modlitwie Salomona, które wypowiedział podczas poświęcenia świątyni. W kościołach zbudowaliśmy tabernakulum – z języka łacińskiego „namiot”, co nawiązuje do Namiotu Spotkania, w którym przebywał Bóg, podczas wędrówki Izraela do Ziemi Obiecanej. Przed tabernakulum płonie lampka – jest to symbol obecności Boga, dokładnie tak jak świecznik, który płonął przed zasłoną do Miejsca Najświętszego w Namiocie Spotkania. Co więcej, jakoby samą obecność Boga w tabernakulum tak się przedstawia: „podobnie jak w Starym Testamencie w czasie wędrówki do Ziemi Obiecanej, a później w świątyni Pan Bóg przebywał wśród swego ludu, czemu dawał symboliczny wyraz m.in. w obłoku w czasie dnia, a w słupie ognistym w nocy, tak przez wcielenie Jezusa Chrystusa realnie zamieszkał wśród nas. Eucharystia to kontynuuje”.⁸

W ten sposób, przekraczając nauczanie Nowego Testamentu, próbujemy wrócić do bezużytecznych obecnie rzeczy. A to nie ma nic wspólnego z nauczaniem Pana Jezusa i Apostołów, gdzie Kościół to lud Boży – Ciało Chrystusa,⁹ a nie budynek; Bóg zaś jest obecny wśród swego ludu przez Ducha Świętego,¹⁰ a nie przez opłatek.

Wprowadziliśmy urząd kapłana wymyślony na wzór Starego Tes-

tamentu i wiele rzeczy ma nam o tym przypominać. Samo wyświęcenie dzisiejszego kapłana jest wzorowane na obrzędach starotestamentowych i posługuje się tamtą symboliką. Tzw. *porrecito instrumentorum*, tj. dotykanie rękoma różnych przedmiotów kultu, jak patena, kielich itd. stosowane przy różnych stopniach święceń, nawiązuje do „inwestytury kapłańskiej” – „włożenia ofiar na ręce” kapłanów ST, które w przyszłości mieli oni składać Bogu. Ubiór również przypomina o powrocie do ST. Pektoral – to rodzaj współczesnej liturgicznej bursy, meil – to rodzaj długiego ozdobnego ornatu. Według wzoru stroju liturgicznego arcykapłana wprowadzono pontyfikalny strój biskupa.

Także czynności, które wykonują współcześni kapłani, przypominają ST. Codzienna ofiara mszy jest wzorowana na tzw. „nieustannym całopaleniu” – ofierze przynoszonej każdego dnia w imieniu narodu przez kapłanów ST. Podniesienie w czasie mszy, kiedy to kapłan podnosi kielich i opłatek jako dary ofiarowane Bogu, przypomina wzniesienie ofiary do Jahwe. Sama ofiara mszy jest jakoby przyniesieniem w ofierze Pana Jezusa (pod postacią opłatka i wina) – to wzór ofiary ST przynoszonej w Dzień Pojednania za grzechy ludu. W ten sposób kapłani uczynili siebie pośrednikami w dostępie do Boga. „Kapłan i biskup dzięki sakramentowi kapłaństwa, który przyjęli, posiadają

szczególną zdolność przekazywania wiernym stanu łaski. Jest to najbardziej podstawowe uzasadnienie ich istnienia, a tym samym struktury hierarchicznej Kościoła”.¹¹

Podczas gdy nauczanie Pana Jezusa i Apostołów mówi, że wszyscy wierzący stanowią „święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa”¹², że mamy składać „Bogu ofiarę czci ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają Jego imię” – my przejęliśmy utworzoną na wzór ST kastę kapłańską.

Podczas gdy Słowo Boże mówi, że Jezus Chrystus złożył „raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy” i nie potrzeba już więcej żadnej ofiary za grzechy¹³ – my przejęliśmy wydumaną ofiarę mszy. Wszystko to wzorowane na tym, co było tylko cieniem rzeczywistości i teraz jest zupełnie bezwartościowe.

„Sedno zaś wywodów stanowi prawda: takiego mamy arcykapłana, który zasiadł po prawicy tronu Majestatu w niebiosach, jako sługa świątyni i prawdziwego przybytku zbudowanego przez Pana, a nie przez człowieka”.¹⁴ Jezus Chrystus to jedyna droga do Boga. To On – jako kapłan i arcykapłan – złożył siebie samego w ofierze za grzechy ludzi. Teraz jako arcykapłan pełni służbę w niebiańskim przybytku, wstawiając się za tymi, którzy się do Niego zwracają. Nam zaś potrzeba ukorzyć się przed Nim, uznać swoją grzeszność, przyjąć Go jako Pana i Arcykapłana – rezygnując przy tym, z tego, co bezwartościowe. „Jezus, aby krwią swoją uświęcić lud, poniósł mękę poza miastem. Również i my wyjdźmy do Niego poza obóz, dzieląc z Nim Jego urągania.”¹⁵ Amen.

JEDEN Z WAS – TEŻ POLAK

PS. Nie znamy autora Listu do Hebrajczyków. Utożsamia się z adresatami, więc z pewnością był Hebrajczykiem, co więcej – był znany adresatom. Wypowiada się z autorytetem i dużą znajomością systemu ST. Nawrócony lewita czy kapłan? Jednak nie podpisał Listu. Dlaczego? Może obawiał się gwałtownej reakcji nienawróconych Hebrajczyków? Bo – chociaż pisał z troską i miłością – podważał sensowność całej ich religijnej



Chrześcijański Dom Wypoczynkowy

GRÜNE AU w Austrii

z a p r a s z a

Lokalizacja: W pobliżu wjazdu do St. Wolfgang – pięknej miejscowości wypoczynkowej nad jeziorem Wolfgangsee.

Zjazd z autostrady Linz–Salzburg w okolicy Gmünden.

Informacje i zdjęcia: www.christliches-freizeitheim-gruene-au.de

Walory: Obiekt czynny przez cały rok, odpowiedni na wypoczynek zbiorowy i rodzinny, a także na kursy, seminaria, tygodnie biblijne itp. Z okien wielu pokoi piękny widok na jezioro i okalające je szczyty górskie. W okolicy wiele możliwości wędrowek pieszych, wycieczek górskich, wspinaczki, jazdy konnej, sportów zimowych i wodnych. W pobliżu liczne wyciągi narciarskie i kolejki górskie.

Warunki: W 16 pokojach 1–4-osobowych znajduje się około 40 miejsc z możliwością dodatkowych pościeli dla dzieci – w sumie do 50 osób. Łazienki lub prysznice z zimną i ciepłą wodą, toalety. Możliwości sporządzania i spożywania posiłków we własnym zakresie, również dla grup. Świetlica na 40–45 osób, pomieszczenie klubowe na 15 osób, balkony, tarasy.

Opłaty: Dla gości ze zborów i wspólnot ewangelicznych z Polski pobyt bez wyżywienia: dorośli 10 euro od osoby na dobę, dzieci 11–14 lat 80%, 7–10 lat 60%, 3–6 lat 30%, poniżej 3 lat 0%. Opłata klimatyczna: dorośli latem 90 centów, zimą 70 centów od osoby na dobę; dzieci 7–15 lat 50%, poniżej 7 lat 0%. Goście obowiązani są do używania własnej bielizny pościelowej (poszwy, prześcieradła).

Adres „Grüne Au”:

Au 100, Appesbachstraße, A-5360 St. Wolfgang am Wolfgangsee, Austria

Kontakt, rezerwacje w Polsce:

diakon Marek Gizicki, ul. Szewska 7, 43-382 Bielsko-Biała
tel. (0-33) 818 49 79 e-mail: m_gizicki@poczta.onet.pl

Rezerwacja staje się obustronnie wiążąca po wpłacie zaliczki w wysokości 25% należności za pobyt na rachunek bankowy:

*Marek Gizicki, PKO BP SA I/O Bielsko-Biała
nr 12401170-654711-2700*

praktyki? A może po prostu było to początkowo czyjeś kazanie, które ktoś inny zapisał, nie zadbawszy o wskazanie autora, a przesyłając dalej ktoś inny jeszcze dopisał końcówkę?

Skoro próbowałem rozumować jak autor Listu do Hebrajczyków, a ten artykuł miał być analogią, może lepiej będzie pozostawić go też bez podpisu?

[Imię i nazwisko znane redakcji]

Cytaty biblijne za Biblią Tysiąclecia

Przypisy:

¹ Ewangelia Mateusza 27,51

² Ewangelia Jana 2,19-21

³ Dzieje Apostolskie 7,48

⁴ List do Hebrajczyków 8,5

⁵ Ewangelia Jana 4,23

⁶ List do Hebrajczyków 7,22

⁷ List do Hebrajczyków 10,11-12

⁸ Przypis do Ew. Jana 1,14 w Biblii Tysiąclecia, III wydanie

⁹ 1 List do Koryntian 3,16-17

¹⁰ List do Efezjan 2,19-22

¹¹ Malherbe Michel, „Religie ludzkości” Wyd. Znak, Kraków 1995, str.78

¹² 1 Piotra 2,5-9

¹³ List do Hebrajczyków 10,12-18

¹⁴ List do Hebrajczyków 8,1-2

¹⁵ List do Hebrajczyków 13,12-13